

Jeg haaber imidlertid, at dette ikke betyder, at de Love, angaaende hvis Fremsættelse der er givet positive Løfter, drages tilbage. Her vil jeg pege paa en Lov, der henhører under Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, idet den højtærede Minister baade i Foraaret og senest i September har givet positivt Tilsagn om, at Loven af 2. Maj 1902 om Tilskud til de private Realskoler skal forelægges til Revision i indeværende Samling. Med Haand og Mund har Ministeren givet dette Løfte, og jeg haaber derfor, at dette Lovforslag ikke bliver holdt tilbage, selv om vi i øvrigt skulle mindske Fabrikationen af Love. Der er paa dette Omraade en meget stor Utryghedsfølelse til Stede. Det var saadan, at Tilskudsloven af 1902, allerede da den traadte i Kraft, gav et for lille Tilskud som Følge af den stærke Stigning i Skolernes og Elevernes Antal. Og ved den nye Ordning, der da blev iværksat, og hvorved man kom bort fra det gamle Kaos paa dette Omraade, fik flere Skoler mindre Tilskud end tidligere, medens de derimod fik forøgede Udgifter, bl. a. ved den nyoprettede Pensionskasse. Det har nu ikke været muligt — og vi forstaa alle, at det ikke har været muligt — at forøge Indtægterne i tilsvarende Grad. Det, disse Skoler nu ønske, er et Tilskud i tre Former. For det første et Driftstilskud paa 1,500 Kr. pr. eksamensberettiget Skole, dernæst et Lærertilskud, saaledes at Lærerne ved de private Realskoler kunne modtage samme Tilskud til deres Lønning fra Statens Midler som Lærerne ved de kommunale Realskoler. Herved vilde man egentlig blot gennemføre en Ordning paa Grundlag af samme Princip som det, der førte os til i Foraaret paa Skoleloven at give Tilskud til de private Skoler paa Landet. Og endelig for det tredje et Fripladstilskud, hvorved Skolen kan være, i nogen Grad i alt Fald, befriet for at give Fripladser, som nødvendigvis komme til at trykke Lærerlønningerne paa en uheldig Maade. Den hele Støtte, der er Tale om, er $\frac{1}{3}$ Mill. Kr., det vil sige 135,000 Kr. mere end hidtil. Naar vi tage i Betragtning, at det er en Støtte, der skal gives til henimod 100 Skoler med over 10,000 Elever, forekommer det mig ikke ubilligt, og, som sagt, jeg haaber, at Ministerens tidligere Tilsagn om, at denne Sag vil blive optagen i indeværende Samling, vedblivende maa opretholdes, saa at Loven kan blive forelagt og forhaabentlig gennemført i denne Samling.

I øvrigt vil jeg med Hensyn til Mini-

steriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kun sige, at om end den højtærede Minister har udtalt sig i en noget anden Retning om de Understøttelser, der gives paa Finansloven, eller rettere sagt udtalt sig om Uddelingen af Understøttelser til Kunstnere og Forfattere af det Beløb, der stilles til Ministeriets Raadighed paa Finansloven paa en noget anden Maade end jeg, betragter jeg dog ingenlunde den højtærede Ministers Udtalelser som en Afvisning af min Henstilling om, at der skulde foregaa nogen Forandring, og jeg haaber, at Ministeren ved sine videre Overvejelser af dette Spørgsmaal vil komme til en Erkendelse af, at det er heldigt, at der foregaar i alt Fald nogen Forandring i Retning af, hvad jeg har tilladt mig at omtale.

Saa vil jeg dernæst udtale mig lidt om det Foredrag, den højtærede Finansminister forleden Dag holdt her i Tinget. Det vedrører Bankgarantien og dens Udstrækning. Da fik vi nemlig her i Tinget nogle Meddelelser, som jeg antager have virket forbløffende paa de fleste Medlemmer. Jeg minder om, at Loven af 15. Februar 1908 blev fremsat her i Tinget den 12. Februar, gennemløb alle Behandlinger i de to Ting i 3 Dage, saaledes at den den tredje Dag kunde modtage Hans Majestæt Kongens Underskrift. Ministeren nævnede nu, hvad denne Lov gaar ud paa, nemlig Garantien paa de 10 Mill. Kr., vi paatage os som Statens Forpligtelse overfor Garantien paa 10 Mill. Kr. fra de 5 Banker, og Ministeren accentuerede ogsaa, at Garantien gælder overfor Fordringer paa Københavns Grundejerbank og Detailhandlerbanken i København. Ministeren nævnede derefter, at Bankkomiteen ikke omtales i Loven, men „den er bleven til i Kraft af Ministerens administrative Myndighed, udrustet med fuld Magt til at handle paa Statskassens og Bankernes Vegne indenfor de Grænser, som Loven af 15. Februar 1908 sætter“. Her ere vi nu altsaa foreløbig indenfor Loven. Men kort efter bringes vi langsomt udenfor Loven for at ende i en Tilstand, som er ganske udenfor Loven.

Det var den første Del af den højtærede Ministers Tale. Det er naturligvis kun Ordene, der ere den højtærede Finansministers, for de Handlinger, som her omtales, bærer den højtærede nuværende Finansminister ikke paa nogen Maade noget som helst Ansvar. Men jeg maa følge den højtærede Finansministers Ord. Den højtærede Minister siger derefter, at Ga-